

EŞLERİN BİRBİRLERİNE KARŞI SORUMLULUKLARI

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهِ

Değerli Mü'minler!

Okuduğum Âyet-i Kerîme'de Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Allah sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun diye eşini de ondan var edendir" (A'raf7/189)

Peygamber Efendimiz (sav) de şöyle buyurmuştur: Hepiniz çobansınız ve elinizin altındakilerden sorumlusunuz. Yönetici bir çobandır. Erkek, aile halkının çobanıdır. Kadın, kocasının evi ve çocukları için çobandır. Hepiniz çobansınız ve çobanlık yaptıklarınızdan sorumlusunuz. (Buhari,Nikah, 91)

İnsanın insanca yaşayabilmesi için en uygun ortam şüphesiz toplumsal hayat ortamıdır. Toplumsal hayatın sağlam temellere dayanması için, onun temelini oluşturan aile kurumunun varlığı kaçınılmazdır. İslâm aile hayatının korunması ve evliliğin devamı hususunda, eşlerin birbirlerine karşı saygılı, ölçülü davranmalarını öngörmüş, aile hayatını tehlikeye sokacak tutum ve davranışlardan da eşlerin kaçınmalarını tavsiye etmiştir. Bir aile yuvası çatısı altında buluşan eşler, evlendikleri andan itibaren karşılıklı bir takım hak ve sorumluluklar altına girerler.

Mutlu bir aile hayatı ve devamı için gerekli bir takım prensiplerden bazılarını şu şekilde sıralayabiliriz:

1.Karşılıklı saygı ve sevgi: Eşlerin birbirine saygı göstermesi ailenin ruh sağlığı, sevginin artması ve aile temelini sağlamlaştırması açısından büyük öneme sahiptir. Bu saygı, eşlerin birbirinin kişiliğine değer vermesini; birbirinin görüşlerine, düşüncelerine ve zevklerine saygı duymasını kapsar ve hayatlarının tüm alanlarını güzel etkisi altına alır.

2.Affedici ve bağışlayıcı olmak: Eşlerin birbirlerinin hataları ve yanlışlarını affedip görmezlikten gelmesi, aile ortamında büyük öneme sahiptir. Ruhun sakinliği, kinin bertaraf olması, izzetin artması, ömrün uzaması affedici ve bağışlayıcı olmanın etkilerinden sayılmıştır.

3.Sorumluluk almak: Aile mutluluğunun temelinde etkili olan etkenlerden biri de, eşlerin karşılıklı sorumluluk duygusuna sahip olmasıdır. Bu duygunun varlığı, aile bağının güçlenmesine ve ruhun huzurlu olmasına sebep olur.

4.Ahlâk: İnsanlara, özellikle de eşe ve çocuklara karşı güzel ahlâklı olmak, insanın kişiliğinde güzel bir etki bırakır; toplumu ve aile ortamını mutluluk ve samimiyetle doldurur. Güzel ahlâkın olmayışı da, aile hayatını karartır.

5.İyimserlik:Tarafların birbirine güvenmesi, müşterek hayat için büyük bir sermayedir. Kötümserlik sonucu eşine güveni olmayan bir insan, aile hayatının sefa ve huzurundan mahrum kalır.

6.Rıfk: Eşlerin birbirine karşı görevlerinden biride, rıfk, yani nezakettir. Şöyle ki; eşimizin kusurları, eksiklikleri ve hoşlanılmayan davranışları karşısında sert bir tepki göstermemeli ve şiddete başvurmamalıyız; tam tersine, şefkat ve samimiyetle yaklaşmalıyız. Çünkü kadının da, erkeğin de sözlerinde ve davranışlarında karşı tarafın hoşlanmayacağı eksikliklerinin olması doğaldır. Eşimizin kusuru veya eksikliğini gidermeye çalışırken onun kapasitesini göz önünde bulundurmamız, yapabileceğinden fazlasını ondan beklemememiz ve istenmeyen özellikleri karşısında büyük insanlara yakışan bir davranış sergilememiz önemlidir.

7.İffetli ve namuslu olmak:Hadislerde, iffetli olmak, eşlerin karşılıklı görevlerinden biri ve en üstün ibadet olarak sayılmıştır. Hadislerde, karı kocaya, birbiri için süslenerek iffetlerini korumada birbirine yardımcı olmaları tavsiye edilmiştir. İffetli olmak; eşin kirli insanlardan korunması, aile bağının güçlenmesi, eşin güvenini kazanmak gibi faydaları beraberinde getirir.

8.Birbirini anlamak:Ailevî sorunların birçoğunun temelinde, eşlerin birbirini anlamaması yatmaktadır. Gurur ve kibirden kurtulmak, birbirinin ruh hâllerini ve sıkıntılarını bilmek, eşlerin birbirini anlaması yolunda atılacak ilk adımlardır.

Bu ve bunun gibi prensiplere uymak ailemizi cennetimiz yapacaktır. Cenab-ı Allah ailemizi cennetimiz, eşlerimizi ve çocuklarımızı da göz aydınlığımız kılsın.